

Opregte

HAARLEMSCHE

Van

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 22 Februarij. De jongste berigten van het tooneel des oorlogs zijn, van de prussische zijde uit Koningberg van den 17^{den}, en van de poolsche zijde uit Warschau van gelijke dagteekening, en alzoo niet later dan die, van welke op gisteren reeds is melding gemaakt.

In de eerstgenoemde wordt verzekerd, dat binnen kort 200,000 man in Polen tegen over elkander zullen staan, ten einde slag te leveren; — dat de houding der russische troepen bij uitstek wordt geroemd; — dat hunne regtervleugel bij Pultusk bijeentrekt, doch dat de hoofdmagt van Brucz aanrukt; — dat de Polen hun hoofdkwartier te Okuniew, 3 poolsche mijlen ten oosten van Praga, hebben gevestigd, ten einde voor dit bruggenhoofd van Warschau slag te leveren; — dat onder de nieuwe geligte poolsche troepen veel desertie heerscht, enz.

In de berigten uit Warschau vindt men geene nieuwe bijzonderheden, ten aanzien der krijgswegelingen. In een paar bladen beklagt men zich echter over onwil bij de vrijwilligers en verregaande laauwheid, onder de inwoners van genoemde stad, in welke men meende, dat de geest van tegenstand ten hoogste zoude zijn opgewonden.

Een brief uit Warschau van 17 Februarij behelst, onder andere, de navolgende bijzonderheden: „ Sedert verscheidene dagen hoort men hier duidelijk het gebulder van 't geschut. Verscheidene straten zijn gebarricadeerd. Openbare gebouwen, als de bank en andere, worden in staat van tegenweer gesteld. Die zich verwijderen kan, gaat henen. De leeftocht wordt schaars. De gemeenschap wordt reeds door de kozakken afgesneden. De geldmiddelen beginnen te ontbreken. — Men ziet de toekomst in deze stad, die voor weinige weken nog zoo bloeiende was, met angst te gemoet.”

BERLIJN, 23 Februarij. Men schijnt geene latere berigten te hebben uit Warschau dan van den 17^{den}. Op den linker-oever van de Weichsel werd al wat wapenen dragen konde, geprest en naar Warschau gezonden. Het schijnt zich te bevestigen, dat 'er reeds russische ruiters op den linker-oever der rivier, in de nabijheid van Radom, is geweest, en het blijkt niet, dat de bevolking er gensaanstellen heeft gemaakt, om den Russen tegenstand te bieden. Zoo wel benoorden als bezuiden de Narew is men de voorposten met witte vanden te gemoet gegaan.

FRANKFORT, 23 Februarij. De tijdingen uit Bologna, alwaar men, op grond, dat de openbare opinie zulks vorderde, de pausselijke heerschappij heeft afgezworen, heeft in Rome eene groote onrust gebaard. Alle gemakkelijheden hebben opgehouden. De burgerwacht, welke 2000 man telde, is met 1400 man versterkt. In een berigt van de italiaansche grenzen van 16 Februarij wordt nog niet van het binnenrukken van oostenrijksche troepen in de oorden, in welke de liberale opstand is uitgebroken, gewaagd.

FRANKFORT, 25 Februarij. In Rome was het den 12^{den} tamelijk rustig. De nieuwe Paus heeft eene zeer ernstige proclamatie uitgevaardigd, en zijne onderdanen, op godsdienstige gronden, aangemaand tot eene betamelijke onderwerping aan de bestaande orde van zaken. Hij heeft zich in persoon naar Bologna willen begeven, doch, op raad van andere kardinalen, daarvan afgezien, en den kardinaal, aartsbisschop *Oppizoni* derwaarts gezonden, die voorheen veel invloed in genoemde stad heeft gehad.

Volgens berigten van de italiaansche grenzen, was de generaal *Cipperi* gereed, om Modena, met 8 bataillons en 2 batterijen, te bezetten, en wachte de generaal *Bentivoglio* aanvraag uit Rome, om met 14 bataillons naar Bologna te trekken. Aan den anderen kant vereenigde de generaal *Walden* 30000 man op de grenzen van Piemont. Men wil de oostenrijksche troepen in Italië tot 80,000 man brengen. — De Koning van Sardinië heeft eene legermagt van 50,000 man. Genua heeft daarvan 15,000; Turin 10,000 man in bezetting.

HAMBURG, 25 Februarij. De Koning van Groot-Brittannië heeft den hertog van *Cambridge* als Onder-Koning van Hannover benoemd. In genoemde stad heerscht oeswegens eene algemeene vreugde. De Onder-Koning heeft terstond eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij zijn vertrouwen te kennen geeft, dat de orde niet meer zal verbroken worden, en zijne bereidvaardigheid, om aan alle redelijke vertogen gehoor te willen geven.

De duitsche kanzelarij komt als nu uit Londen naar Hannover.

VAN DEN RIJN, 27 Februarij. Brieven uit Berlijn van 22 Februarij behelzen de navolgende bijzonderheden: „ Ofschoon de eerste berigten, nopens de moedeloosheid der bewoners van Warschau, bij den onverwachten aanval der Russen, wellicht een weinig overdreven zijn geweest, bevestigt het zich toch, dat deze stad in een treurigen toestand moet zijn. Men begint er gebrek aan brood te krijgen; — het volk heeft verscheidene bakkers geplunderd; — het heeft ook de bank willen aantasten, doch is door de burgerwacht daarin verhindert. Warschau hangt een vreeselijk lot boven het hoofd. Al gelukte het de poolsche armee de russische af te weeren, schijnen toch de hulpmiddelen te ontbreken, om op den duur eenen strijd vol te houden tegen eene zoo colossale magt.

„ Men spreekt van eene zending van den heer *von Humboldt* naar Parijs, ten einde bepaalde inlichtingen in te winnen, nopens de wapeningen der Franschen, en inzonderheid, wegens het vermeederen der fransche krijgsmagt, in de nabijheid van Saarlouis.”

FRANKRIJK.

PARIS, 21 Februarij. Gisteren is in de kamer der gedeputeerden eene zeer belangrijke zitting gehouden. Uit de wederzijdsche redevoeringen is gebleken, dat het ministerie zich niet naar het verlangen van de meerderheid der kamer, welke tot dus verre de gematigde begiselen heeft voorgestaan, wil voegen, en besloten heeft, om dezelve te ontbinden, en dus de natie opteroepen, om nieuwe gedeputeerden te benoemen. — Het schijnt echter, dat men de kamer eerst nog een nieuw kiesreglement wil laten tot stand brengen.

Volgens sommigen hebben verscheidene der voornaam-

ste gedeputeerden de zoogenaamde openbare opinie zoo zeer tegen zich, dat zij aan onaangenaamheden van de zijde der volksmenigte (of liever der volksmenners) zouden zijn blootgesteld. Zij beroepen zich op hetgeen den gedeputeerde *Dupin* is overgekomen. — Bijaldien dit denkbeeld eenigen grond heeft, zullen de gedeputeerden kwalijk eene gevorderde vrijheid van beraadslaging voor het kiesreglement mogen genieten.

Men spreekt van onlusten in het Piemonteesche, doch wat daar van is, blijkt niet. De piemonteesche vlugtelingen, die zich in Frankrijk bevinden, beginnen zich te bewegen. — Aan den anderen kant loopt het gerucht, dat de Oostenrijkers met veel volk in de oproerige streken van Italië zijn getrokken. Hetzelve vereischt nadere toelichting.

Op dit oogenblik (4 uren) wordt de rust in deze hoofdstad weder gestoord door drukkers-gezellen, die de persen van den *Constitutionnel* willen verbreken, en wordt de nationale garde weder in 't geweer geroepen.

— De laatste besluiten van het ministerie, en de aantaande ontbinding der kamers hebben heden de beurslieden zeer verschrikt. Men ducht meer en meer een algemeenen oorlog. De renten zijn gedaald en slaauw gebleven; 3 pct. 57 fr.; 5 pct. 91 fr.

PARIS, 20 Februarij. [Uittreksel uit een bijzondere brief.] „ Parijs is thans rustig. Wij zijn al weder eens gered, en wenschen hartelijk, dat eene dergelijke redding eindelijk zal ophouden noodzakelijk te wezen. Wij wachten eene wijziging van het ministerie. Z. M. is niet gezind, om warme liberalen in het bewind te brengen, maar zal 'er eindelijk toe moeten komen; — trouwens het beste middel, om zich van de volksmenners te ontslaan, is, om hen in de gelegenheid te stellen, om van hunne bekwaamheid te doen blijken. Zelden kunnen zij die proef doorstaan.”

PARIS, 22 Februarij. [Uittreksel uit een bijzondere brief.] „ Men zal zich, ten aanzien onzer binnenlandsche aangelegenheden, weder trachten te verstaan, door middel eener tijdelijke schikking: 1° Door de ontbinding van de kamer der gedeputeerden. 2° Door het ontslag van den heer *Odillon-Barrot*, als prefect van de Seine, en van den heer *Baude*, als prefect van politie. 3° Door het behoud van het thans bestaand ministerie tot de volgende bijeenkomst des kamers; — immers, indien de ongeduldige menigte zulks goetvindt; en 4° door de benoeming van den heer *Odillon-Barrot*, als minister van binnenlandsche zaken (ten einde daardoor, zoo mogelijk, de ongeduldigen in toom te houden) ten gevolge waarvan wellicht de geldmiddelen in andere handen zouden geraken. — Dus dacht men gisteren avond; maar het is zeer mogelijk, dat heden avond geheel andere ontwerpen op 't tapijt komen.

Men wil, dat op dit oogenblik elders meer naar een oorlog wordt gewenscht, dan bij het tegenwoordig bestuur van Frankrijk.

PARIS 23 Februarij. Het ontslag van den heer *Odillon-Barrot* is officieel aangekondigd; ook dat van den heer *Baude*, welke laatste, zoo men zegt, zich bij het graven van kanalen en het bevorderen van de belangen van den koophandel had behooren te houden. De eerstgenoemde is vooreerst staatsraad geworden. — De minister *de Montalivet* schijnt echter door de bedaarde lieden steeds te worden beschouwd, als niet geschikt voor de waardigheid, die hij thans nog bekleedt.

De pogingen, om op nieuw in deze hoofdstad onlusten te verwekken, door op een paar drukkerijen de persen te doen verbreken, zijn verijdeld. Intusschen verneemt men, dat op onderscheidene plaatsen en wel bepaaldelijk te Beziers, departement de l'Herault (in 't zuiden) en te Dijon, pogingen zijn aangewend, om een gemeenebest te stichten. Op beide deze plaatsen heeft men vrijheidsboomen, met jacobijnen mutsen, geplant. Te Dijon heeft men liedjes uit den tijd van het schrikbewind gezongen. — Aan den anderen kant schijnen de Carlisten in het westen het ontwerp tot een opstand te hebben gevormd. De kern van denzelfden moet in Angers hebben geschuld, en men is in het voormalig Bretagne onvoorziens in de huizen van verscheidene bekende Carlisten gevallen, ten einde zich van hunne personen en papieren meester te maken. Bij den generaal *Cadoudal*, den zoon van den beroemden *Georges*, moeten beschiedden zijn gevonden van een beramen opstand, die zich over het westen en het zuiden zoude hebben uitgebreid. — Van de zijde der monarchalen ontbreekt het niet aan klagen, wegens het verzuim der wettelijke vormen, bij het invallen in de woningen dezer lieden, en het blijkt niet, dat de toon dezer bladen eenigzins is gedaald.

De in Italië uitgebarsten en van de zijde van Frankrijk zoo zeer aangewakkerde opstand duurt steeds voort. De opstandelingen schijnen het voorheen zoo geliefkoosd ontwerp, om geheel Italië in éne mogendheid willen herscheppen, tot stand te willen brengen, en wel door middel van een gemeenebest en onder de kleuren van de voormalige cisalpijnische republiek. Na dat Bologna, Modena, Reggio en omliggende plaatsen deel aan dien opstand hebben genomen, zonder echter nog tot het vormen van een bepaald punt van vereeniging te zijn gekomen, zijn ook in Parma, den zetel van *Marie Louise*, weduwe van *Napoleon*, onlusten uitgebroken, welke haar hebben geroept de wijk naar Piacenza te nemen. Deze vorstin schijnt zich, even als de hertog van Modena, naar Weenen te zullen begeven. Aan den anderen kant spreekt men van de aankomst van den zoon van *Louis Bonaparte* te Bologna. — Hij is in der tijd beschuldigd geworden van een ontwerp, om te Rome het wereldlijk gezag der Pausen te doen afschaffen; — iets, 'twelk steeds een der hoofd-oogenmerken van de nieuwe italiaansche hervormers schijnt te wezen.

Volgens de op heden in omloop zijnde geruchten, zoude de Koning van Napels in ernst bedacht zijn, om, door het verleenen van eene constitutie, den geest van opstand, ten behoeve van het verenigd Italië, buiten zijn Rijk te houden, en zoude Z. M. zelfs reeds andere ministers hebben benoemd, als een blijk, dat hij in de daad dergelijk ontwerp in den zin had.

In Piemont moeten, volgens de fransche zoogenaamde vrijheidsgezinden, alle toebereidselen zijn gemaakt, welke een liberale opstand vordert. Volgens sommigen zouden er reeds werkelijk onlusten zijn uitgebroken, en zoude Z. M. de Koning den 13^{den} zijne hoofdstad, Turin, hebben verlaten, ten einde zich naar Milaan te begeven, doch dit berigt verdient nog grootelijks nadere bevestiging.

— De ministers hebben reeds de voorbereidende maatregelen genomen voor de ontbinding der kamers, en hebben een nieuw provisioneel crediet voor vier maanden verlangd.

De heer *Beranger* heeft aan den anderen kant rapport uitgebracht over de zoo belangrijke verkiezings-wet. Men heeft de gevorderde besleking voor het kiesregt tot 200 fr., en die voor het regt, om verkozen te worden, tot 500 fr. willen brengen, en beide die regten alzoo willen verleenen aan 240,000 en 42,000 personen, doch de meerderheid der commissie heeft begrepen, dat men de sommen der gevorderde belastingen tot 240 fr. en 750 fr. behoerde te beperken, en dus de bedoelde regten slechts verleenen aan 200,000 en 21,000 personen.

De warme liberalen en republikeinen wemen daar weinig genoegen mede. Zij oordeelen, dat eene ontbinding der kamer, met dergelijk eene wet, niet baten zal, en dat men spoedig weder dezelfde gedeputeerden zal zien terug keeren, di: alsdan nog hoo-

ger toon zullen voeren, als de nu beproefde, wettige vertegenwoordigers der natie.

Het zal wellicht aan geene pogingen ontbreken, om aan deze zaak eene andere wending te geven.

Heden heeft de minister *Sebastiani* in de kamer der gedeputeerden inlichtingen gegeven, nopens de belgische aangelegenheden, en wel, zoo hij zeide, zonder enige terughouding, om dat hij zich niets te verwijten had. Hij heeft opgemerkt, dat, zonder Frankrijk, de belgische opstand gewisselijk door de mogendheden zoude zijn geenuikt geworden, en dat het aan de goede diensten van dit Rijk moet worden toegeschreven, dat deze mogendheden onzijdig zijn gebleven. Hij meende, dat Frankrijk nog meer gewichtige diensten in deze aangelegenheden had bewezen; dat het den oorlog tusschen Holland en België, als even noodlottig voor beide deze landen, had belet en reus deel had genomen aan de onderhandelingen, ten einde de wederzijdsche grenzen der landen te bepalen. Hij heeft niet ontveinsd, dat men in België heeft gedacht aan eene vereeniging met Frankrijk, maar te kennen gegeven, dat eene dergelijke gebeurtenis zeer gewisselijk een algemeenen oorlog zoude hebben te weeg gebracht, en dat Frankrijk uit dien hoofde deze vereeniging heeft afgeslagen, om dat de weivaart des lands nimmer met het voeren van een oorlog zoude hebben kunnen worden overceengebragt, welke men, zonder schande, had mogen vermijden.

Vervolgens heeft de minister de bedreiging van het niet erkennen van den hertog van *Leuchtenberg* als Koning van België aangeeroerd. Hij heeft zich van het herdenken aan de napoleontische dynastie afgemaakt met de aanmerking, dat meermalen groote mannen, zonder voorouders, aan het hoofd van volkeren worden geroepen, maar dat zij doorgaans zonder erfenamen sterven, en alleen leven in de door hun tot stand gebrachte groote daden. Hij heeft den maatregel verdedigd door het belang der heerschende dynastie, en dezelve, naar zijn inzien, geregtvaardigd, door de bedenking, dat er een groot onderscheid bestaat tusschen het regt van niet-interventie, en het regt van niet-erkenning.

Het besluit, om de kroon van België voor den hertog van *Nemours* te weigeren, heeft de minister almede verdedigd door het verlangen des Koning, om alle aanleiding tot vijandlijkheden te vermijden. Hem dacht, dat men ook in België zoude begrijpen, dat de zucht, om dat land te bevoordeelen, de belangen van Frankrijk niet mocht verkorten. Hij heeft zich vervolgens uitgelaten over het aandeel, 'twelk Frankrijk neemt in de bemiddeling van de belgische en hollandsche aangelegenheden. — Hij heeft gemeend, dat hij, bij deze onderhandelingen, is geleid, door het belang van België zelf zoo wel, als van geheel Europa; dat Frankrijk dikwerf blijken heeft gegeven van voorzigtigheid en standvastigheid, en dat hij minister hoopt, niet alleen de goedkeuring der kamer, maar ook van geheel Europa te zullen wegdragen.

De generaal *Lamarque* heeft gemeend, dat de Koning, met het afwijzen van de kroon voor den hertog van *Nemours*, niet alleen heeft gehandeld als vader, maar als Koning, en uit dien hoofde de wetgeevende vergadering had behooren te raadplegen over eene daad, welke Frankrijk zoo vele voordeelen aanbod, als eene regstreeksche of zijdelingsche vereeniging van België met hetzelfde. Het moede hem, dat Frankrijk zich van dat vruchtbare land had beroofd, en boven al van de rei vestingen, welke het nog in het noorden behoeft, ten einde de grenzen behoorlijk te dekken. Hij vroeg, of men zeker was, welk besluit België als nu nemen zoude; of dat besluit wel stroken zoude met de belangen van het vrije Frankrijk, enz. Hij heeft verlangd, dat de minister al de beschiedden, betreffende Luxemburg, aan de kamer zoude overleggen. — De generaal moet zijne partij bij uitstek hebben voldaan; eene dame ten minste heeft hem eene lauwerkrans toegeworpen.

De heer *de Brigade* meende, dat de Koning te regt een oorlog had verijdeld. — De heer *Maignin* is van een ander gevoelen geweest, en heeft gemeend, dat de fransche staatkunde, sedert de belgische aangelegenheden, bijzonder achterlijk is gebleven; — dat zij de hand heeft geleend tot eene bedekte interventie; 1° door het erkennen van de onafhankelijkheid van België, als eene interventie tegen Holland; 2° door het opdringen van een wapensstilstand, als eene interventie tegen beide, en 3° door de bedreiging, van in sommige gevallen inderdaad gewapendhand tusschen beide te zullen komen. Men dacht, dat de Koning de magt niet had, om België, indien het zich aanbod, afte wijzen, en dat het gouvernement, na de verkiezing van *Nemours* te hebben bevorderd, kwalijk had gehandeld van de kroon af te wijzen. Hij aarzeld niet te beweerden, dat België bij geene mogelijkheid alleen konde staan, en verklaarde zich zeer ongunstig ten aanzien van Engeland, als 'twelk wel Frankrijk wilde belotten, om zich van België meester te maken, maar gezins Rusland, om zich op nieuw van Polen te verzekeren. Hij mistrouwde de inzichten van alle de kabinetten, ten aanzien van Frankrijk; hij dachtte, dat de oorlog onvermijdelijk zoude zijn, en dat men zich alsdan het besluit nopens België zoude beklagen. [Bij het sluiten der berigten was de heer *Maignin* nog aan 't woord.]

— Het bewind begunstigt de nieuwe zoogenaamde fransche katholieke kerk van den abt *Châtel* gezins, doch deze heeft de gelegenheid waargenomen, van nog al toeloop te weeg te brengen, door het vieren van eene ijdendienst in de fransche taal voor wijlen den poolschen generaal *Kosciusko*.

— Men is heden ter bezee zeer verheugd geweest met den vreedelievenden toon van de redevoering des ministers *Sebastiani*. De prijzen zijn daarop gerezen, doch op het gerucht, dat oostenrijksche troepen zich van eenige oproerige italiaansche steden zouden hebben meester gemaakt, slaauw gebleven; 3 pct. 57 fr. 75; 5 pct. 91 fr. 60.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 25 Februarij. In de volgende week vertrekt het overige gedeelte der alhier gelegen hebbende rijdende artillerie naar het leger.

— Naar men verneemt heeft Z. M. de Koning bepaald, dat de aangenome wetboeken en de wet van 18 April zullen worden herzien door de heeren *Syphens*, *Beelaerts*, *Dijkmeester* en *Asser*, welke reeds een deel hebben uitgemaakt der commissie van redactie, en de heeren *van Asch van Wijk*, *Donker*, *de Jonge*, *Fruts* en *Op den Hooff*, met last, om deswegens in te dienen de noodige ontwerpen en memorien van toelichting. — De reeds gedrukte wetboeken zullen verkrijgbaar worden gesteld.

's GRAVENHAGE, 25 Februarij. Eene estafette, den 23sten uit Maastricht vertrokken, heeft de tijding medegebragt, dat de vijand toen in ernst bedacht scheen te zijn, om die vesting te deblokkeren. De bevelhebber *Daine* heeft den generaal *Dibbets* doen weten, dat hij de wegen naar Aken, en over Lanaken en *Hechtel*, naar Noord-Brabant geheel zoude laten openstellen. — Uit het antwoord van den generaal *Dibbets* schijnt te blijken, dat zoo lang niet volledig aan den inhoud van het protocol zal zijn voldaan, en ook de vaart, langs de Zuid-Willemsvaart volkomen vrij, en niet bedreigd zal zijn, de vaart op de Maas, beneden Maastricht, niet zal worden opengesteld.

HAARLEM, 26 Februarij. De advocaat *Blangin* heeft te Brussel zijn ontslag gevraagd als lid van het comité van justitie. Het congres van Brussel heeft den 22sten de beraadslagingen op het kies-reglement, welke verscheidene dagen hebben geduurd, ten einde gebragt. Toen het op eene stemming over het geheel der wer aankwam, is dezelve met 75 tegen 64 stemmen verworpen. Een aantal baronnen en advocaten heeft te dien al de peestlijken, met den heer *de Gerlache*, hebben voorgestemd. De eerstgenoemden meenden, dat aan de laatste, door de bepaling van de hooggroothed der gevorderde belasting, te veel invloed op de minkundige menigte was verzekerd. De constitutie kan dus vooreerst niet worden ingevoerd.

